

אגודת ישראל
1937

שלר רב,

אגודת ישראל, אגודת התפתחות הנוצרים בעבר היה מחייבת, כי אתה תקדים בהשטת יד, את התפתחות הנוצרים והעומדים להתפתח בעתיד הקרוב - כה רבה חשיבותה וכן מכריע ערכה, עד שאין לדעני ערך לשאלת "פרסטיז'ה", אישית או אפילו קיבוצית.

לפיכך החלטתי, בהסכמת ידידי, לכתוב אליך את המכתב הזה. אולי בכדי למנוע כ- אי-הבנה, הנני נאלץ לפתוח בשתי הערות מוקדמות.

א' - אל תוסיף לחשוב מחשבה שיגרתית. הנסיון הורינו, כי כל פניה, בלתי אמצעית או אמצעית, שבאה מצדנו ושכונתה להקיא אחרות - אחרות לוחמת - של כוחות הישוב, מתפרש על ידכח, בדרך כלל, כסימן ל"חולשה" של יריבך הקיבוצי. הנושא מתוך הכרת שליחותו הלאומית את נס ההתנגדות האקטיבית. יש לי, זיפוא, יסוד להניח, כי גי הפעל עלולית אתה לתת את הפירוש השיגורתי לפניית. ויהיה זה - כסר תמיד - פירוש מוטעה. אמת אמנה, תקעת בשופר "החיסול המוחלט", עת יצאתי "למטע הצלב" נגדנו - דובר או על חיסול תו ששה שבועות - או במהרה למדתה, כי ההתחייבות הפורטבית לא היתה כדאית, כשם שלא היתה כדאית, מועילה. ההתפארות על ראש האצ"ל, כאילו Record זה יכול להרשי בדף ההחלטות של ספר "במהלכות שניתכתה על ראש האצ"ל", עתה הנכי מוסיפית, מתוך שנוי גרסא, להתפאר הזכרונות "למשמר האומה"; אבל אה התפארות זו היא שאלה של טעם, הרי המצב לאמתו הוא שאלה של עובדות. והעובדות הן אחרות מאלו, שעליהן הנכי מתריעים בבטאונים. "מהלכות" יש, כמובן, להצטער - ולא רק מבחינה מסגרתית יש להצטער - על אגדן אנשי, שהוסגרו ביד שליחכא למשטרה. היא - וביחוד שלושה מבניהם - היו מבניא תועלת רבה למלחמה. אך כדא שתדע שהננו מבדילים בתהליך זה בין הצורה לבין התוכן. הצורה היא מכאיבה גמפסיה; בתוכן יש גי צד שלילי, וגם צד חיובי. הראשון אינו טעון הסברה; הוא מכאיבה גמפסיה; בפשטות ובקצרה: כשרונות צעירים ודח צעיר הנח, בהפעלתו, נכס רב.

ועוד. אנחנו נלחם. נשמה, כמובן - או למעלה מה: נהיה מאושרים - להלחם שם הדיאגנוזה שלנו; התאמתה במלואה הפרוגנוזה שלנו. צלח גי בניגוד "לאיסורכח" הכרתנו כפולה: נכונה כל כילי האינסטיגטיות הלאומית. אמרנו "הבטוח - קייח". ונספצנו מלחמת אמתלא סוביסיבית הופכת לצו מוסרי. עלינו, כשם שהיא פותחת את הדרך היחידה לקריעת גזר-הדין ולהשגת התפרון הרצוי. על כן, נלחם - ויהי מה.

ב' - העובדה, שהנני פונה אליך בפניית רצון טוב, אינה מוכיחה, כי הגליד כבר הפעל הסור, שפצעת אותנו - וגם, לפי הכרתי, אותך - במעשיי, שנעשו במשך שנות חדשי הסיוט הידוע. אכן, המעשיה היו איוסיה מבחינה מוסרית, יסטרקטיביה מבחינה פוליטית, מברקי "רויסר האחרונים יוכיחו) ומיותריה מבחינה מעשית.

ועתה לעצי הענין. אני מציע להקיי שיתוף מלחמתי בין שלשת הארגונים. נוסה-אנוכי לדעה, כי כדאי להקיסר פוטבלי. בשעתו, הציע לי, באמצעות מבר משותף - אליהו גולומב הסנוח, כי שלשת הארגונים יכריזו, בהכרזה משותפת, על הפסקת פעולות ההתקפה ועל התנאים, שיחייבו את חידושן, או התחלתן. ההצעה ההיא נדחתה. ובצדק. אך בדחייתה לא היה כלול סרוב להופיע בהצהרה משותפת; הסרוב נבע מתכנה המוצע של ההצהרה. עתה הגיע, אולי, הזמן לחפש את הצעתו של הטנו ולחנכים בה תכנ חדש - מתאימה למציאות החדשה. כדאי, לדעתי, שכל שלשת הארגונים יודיעו בהצהרה מוסכמת, כי הם יתנגדו בכל כוחם להחלטותיה החדשות - שכל למימוש ההחלטות הישנות - של המשטרה. לדעתי, עלולה הדעה כזו ללכד, יותר מכל דבר אחר, את הישוב ואת הנוער, המוכנים בלי כל ספק, למלחמת-מצוה. להודעה זו יהיה גם צד פוליטי, שאין לבטלו.

אפשר, כמובן גם להקיי שיתוף לא פוטבלי. זוהי שאלה הטעונה דיון. פתרונה יהיה תלוי בעיקר, בתכנית המעשית. ותכניות מלחמה ישנן, גם לדעתנו, רבות. אמנה, אמונתנו היא, כי התכנית היחידה שתביא לידי הכרעה חיובית היא: הסתערות, כבוש והתנגנונות, אולם העלאת מעפיליה בכוח, הפגנות הסוגיות וכו'. הרי גם במקרה זה נהיה מוכנים, מתוך הסכח חפשי, לצעוד בשורה אחת.

שפעתי על פעולתכח בשטח העליה. זוהי פעולה מבורכת. גי אנו עשינו את כל המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

המאמצים, בכדי להקציע דרך, או אפשרויותינו הנו - בשטח זה - בהרבה מוגבלות מאשרויותיכח, לכו רק בעוד זמן מה, כפי שהנני מקוה, תושגנה התוצאות המעשיות של מאמצינו. ברי, דבר אחד, יחסי הכוחות בארץ, כשה שאין בכוחה לחקל על המצוקה גולת, ועצ מטה שהיא מתנהלת

במשכן הלוי, אין לה גם שם מלחמה - אותו ערף שעליו דבר, נואל בייקר, לפני שהיה
למיינסטר המדינה, המובן. המצב מחייב, שתעבוד ותוגש - תכנית מלחמה כללית והעליה
צריכה להיות, אף ששטחיה. שטח חשוב, אולי עיקרי, אך לא היחיד.

זוהי הצעתי. אני מקוה, כי תקרא אותה, כשה שהנני כותבה: בכנות וברצון טוב.
הנר לחבריה - וביחוד למר גלילי, שתנועתו דוגלת "באסכולה" זו - שיעזבו את השטויות
על "פשיזם" ועל "תהום". אין תהום. ביתר זיוק: יכולה לא להיות תהום. בו ביום, בו
תושמע חצוצרת ההתנגדות - ההתנגדות, שבלעדיה ילד הכל לאבדון - תוקח האחדות, תבא
ההתקרבות ואולי רק אז יבינו, מה מוטעית, מה מסולפת היתה ההערכה שהעריכו את הכח הזה,
הלוחם, המאמץ, המקריב. ואף זאת עליכם לזעזע: אם באמת תוקח האחדות הלוחמת, לא יהיה
מיבצע, שלא נבצע; לא תהיה סכנה, שלא נכנס לתוכה, בכדי לסלול דרך, בכדי לעלות
לכבוש, לשחרר ולהגן.

אין עוד להפסיד זמן. אבקשך לתת לי, במהירות האפשרית, תשובה - תשובה אישית,
כשה שפנייתי היא אישית. והאמן לי, כי, לא מתור "חולשה", אלא מתור אהבת העם, שאין
למעלה הימנה, הננו כולנו מצפים ליוח, בו נוכל לאמר איש לרעהו:

אח לנשק

מ.ב.

יה' בתשרי תש"ו

25.9.45